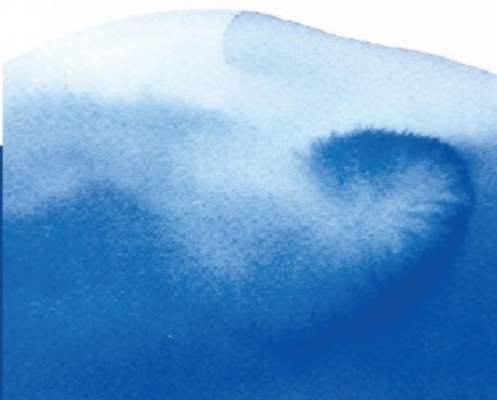

Milý Tato
Listy z tohto sveta
Lucia Satinská

LS
/
JS

Milý Tato
Listy z tohto sveta
Lucia Satinská

LS
/
JS

Milý Tato
Listy z tohto sveta
Lucia Satinská

LS
/
JS

Milý Tato
Listy z tohto sveta
Lucia Satinská

LS
/
JS

Listy
2003 – 2005

LS

/

JS

Copyright © Lucia Molnár Satinská 2022

Illustrations © Ivana Šáteková 2022

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava 2022

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovat ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN 978-80-556-5742-4

Milý Tato
Listy z tohto sveta
Lucia Satinská

„Wenn du einmal traurig bist,
dann denk an alle, die gern
mit dir tauschen würden.“

Tatov denník
1985

Pondelok
27. január 2003

Milý Tato,

toto je prvý list, ktorý Ti takto píšem. Možno bude trochu chaotický a, ako by povedala moja slovenčinárka L. Š., štylisticky úbohý. Je to preto, lebo by som Ti chcela napísať všetko naraz a jedným dychom. Keďže to tak nejde, začnem tým, prečo tieto listy píšem. Dôvodov je viac, ale prvý a asi hlavný, ktorý mi napadá, je ten, že mi je za Tebou smutno. A najviac zo všetkého mi je smutno, že už si nikdy nebudeme písať žiadne listy. Tešila som sa, že keď budem v Anglicku, budeme si dopisovať. Myslím, že aj Ty si sa tešil. Pôvodne som si myslela, že Ti teda budem písať z Anglicka, ale potom som si uvedomila, že písať Ti môžem už teraz.

Aj ty si si jeden čas písal denník ako listy Ol'ge Lajdovej, ktorá Ťa opustila tak ako Ty mňa. Odpusť tú gýčovosť. Ešte som nečítala Tvoje denníky z toho obdobia a v tejto chvíli ich ani nebudem, aby som si utvorila vlastný štýl, ktorý neskôr budem môcť porovnať s Tvojím. Už teraz som si istá, že budú úplne iné. Ty si všade vždy zvykol niečo kresliť, ja aj vo svojich normálnych denníkoch skôr píšem a inak to nebude asi ani s týmito listami. Možno v nich budem skákať z minulosti do prítomnosti a naspäť. Chcela by som Ti písať, ako (a na aké zážitky) si spomínam z detstva, aby som na to, na čo nechcem zabudnúť, nikdy nezabudla. Ďalej by som si chcela viesť i svoje normálne denníky, budú sa však možno zaplínať o čosi pomalšie, ale niektoré veci, ktoré by som písala tam, budem písať Tebe.

Od Tvojej smrti sa udialo mnoho vecí. Uvedomila som si, že moji rovesníci nemajú ani šajnu o tom, čo prežívam. A ani sa o to nezaujímajú. Cítim, že nechcú, aby som im hovorila o ťažkých chvíľach, ktoré som zažila. Také niečo do ich sveta nepatrí. Nemyslím, že som sa im vzdialila, ostatne, vždy som bola trochu inde. Len sa teraz musím ešte častejšie akoby pretvárať.

Aj keď im naznačím, že mi je smutno a som zo všetkého akási psychicky unavená, myslia si, že mi pomôžu, ak ma budú rozveseľovať alebo tak. A ja by som sa s nimi asi skôr potrebovala otvorene porozprávať. Na druhej strane, viem, že by potom bolo smutno aj im, a toho sa asi chcú vyvarovať.

Chýbajú mi naše rozhovory, na ktoré som si zvykla najmä v posledných rokoch. Vo štvrtok som nemusela ísť do školy a obedovala som sama doma. Chýbal si mi viac ako inokedy, lebo mi to pripomenulo chvíle, keď sme spolu sami obedovali a Ty si mi rozprával o našej rodine alebo sme diskutovali na rôzne témy. Mama už asi tri týždne rokuje s rôznymi vydavateľmi. Knihy sa dobre predávajú, robia sa dotlače. Belopotockú si mal perfektne chytenú. Pripravujeme s ňou a jednou českou novinárkou (Marií Formáčkovou) knihu o Tebe. Nenazvala by som to životopisom, skôr to bude taká mozaika aj s fotografiami. Ponúkli nám takú sumu, že sme nemohli len tak odmietnuť. Najmä, ak chcem ísť študovať do Prahy na Karlovu univerzitu.

Ozaj, na polroku (teraz) mám nielen samé jednotky, ale som aj najlepšia z triedy. Môj percentuálny priemer (ak Ti to niečo hovorí) je 103 %. Dúfam, že si na mňa pyšný.

Mama mi ukázala niektoré listy, ktoré si jej písal, už keď sme boli na svete. Sú to veľmi krásne listy a uvedomujem si, že moje také nikdy nebudú, no budem sa snažiť a možno sa vypracujem.

Tvoja
Lucia

Utorok
28. január 2003

Drahý Tato,

keď sme pracovali s pani Formáčkovou, čítali sme niektoré Tvoje listy. V každom liste si napísal mame iné oslovenie a všetky boli oslňujúco originálne. Aj ja sa budem snažiť nepoužívať stále len jedno oslovenie, ale v originalite s Tebou pretekať nechcem. Zajtra ideme (1. os. mn. č. používam väčšinou pre mňa, mamu a Janka) na české veľvyslanectvo prebrať od Václava Havla cenu pre Teba „in memoriam“. Konečne sa teda s ním a s Dášou zoznámim. Škoda, že tam nebudeš, ale určite Ti o tom napíšem a pravdepodobne sa na to aj tak budeš dívať z Tvojho hora. Dnes sme sa taktiež dozvedeli, že si vyhral cenu OTO (Osobnosť televíznej obrazovky), takže v sobotu večer pôjdeme na slávnostné udeľovanie týchto cien. Myslela som si, že svetská rozlúčka s Tebou v Štúdiu S bude tzv. „posledná show“ a potom už nikdy do sveta „showbiznisu“ nevkročím. Zatiaľ mi však stále otváraš dvere. Radšej by som však bola, keby boli zatvorené a ja by som sa s Tebou mohla rozprávať (odpustiť, ak to zase znie gýčovo). Napadlo mi, že jedným zo svojich „posledných“ diel (Čučoriedkáreň) si opäť rozvíril hladinu v slovenskom jazykovednom ústave. Ide o výnimky z rytmického krátenia. Slovenčina je mladý jazyk s množstvami nezmyslov a Slovensko mladý štát s mnohými nezmyselnosťami. Len ako ich bezbolestne odstrániť? Pôvodne som myslela, že moje listy budú smerovať aj do minulosti. Žiaľ (našťastie) sa však toho v súčasnosti deje toľko, že Ti musím zachytiť najprv tú.

Tvoja oddaná
Lucia

Štvrtok

30. január 2003

Milý Tatuško,

včera sa celý deň niesol v znamení Tvojho mena. Dostal si od Václava Havla, ktorý bol v Bratislave na svojej poslednej zahraničnej návšteve, medailu za zásluhy in memoriam. Slávnostné udeľovanie (okrem Teba dostalo cenu ešte 10 laureátov, samozrejme, aj Milan) bolo popoludní. Dagmar mala krásny kostým a lodičky potiahnuté tou istou látkou. (Neskôr sme sa dozvedeli, že si to sama navrhovala.) Po odovzdávaní cien bol „pohár vína“ a maminka ma (aj Janka) predstavila pánovi prezidentovi Havlovi aj Dagmar. Boli veľmi milí. Potom večer (začínalo sa to o 21.00) sme s maminkou (bez Janka, vieš, aký je) šli na posedenie do Veľkých františkánov. Bolo tam množstvo známych i neznámych ľudí a predstav si, bola tam aj Zuzka Mináčová a aj nás fotila. Bola veľmi milá. Najprv sme sa fotili so Zuzkou Kronerovou a s pani Filipovou, neskôr sme sa (aj za pomoci pani Wolekovej, ktorá vraj bola Tvoja kamarátka) prepracovali k Havlovcom. Chceli sme im dať Tvoje posledné knihy aj s Tvojím podpisom. Bol tam aj Schuster s manželkou a choval sa ako pravý manták z Medzeva, akoby celá párty bola jeho. Pri odchode, keď som si podávala ruku s Havlom, s ním som si ruku viac-menej naschvál nepodala. Bol to nádherný večer so samými príjemnými ľuďmi (až na pár výnimiek). Splnil sa mi sen, spoznala som Havlovcov osobne. Keď ma Zuzka Mináčová fotila s Dagmar, ona ma pohladila po líci a povedala: „Ona se teď nechce usmívat, že jo?“ Bola citlivá.

Premýšľam nad tým, či sa ľuďom v nebi splnia všetky sny, ktoré mali na zemi a zostali nesplnené.

Tvoja

Lucia

Nedeľa

2. február 2003

Drahý Tatuško,

včera si opäť dostal ocenenie, tentoraz OTO. Boli sme tam v Redute na priamom prenose. Bol to program, ktorý by sme doma často prepínali... a dobre sa zabavili. Boli tam ľudia ako Pročko, cicušky z STV aj Markízy, naša obľúbená Jana Kirschner, ale aj Milka Vášáryová, Kamila Magálová, Michal Dočolomanský, pán Chudík atď. Cenu som bola prevziať na pódiu ja s Jankom. Mal si standing ovation. Okrem Teba už len Chudík, ktorého uvádzali do Siene slávy. Povedala som za Teba krátke poďakovanie asi tohto znenia: „Chceli by sme sa poďakovať všetkým divákovi, ktorí poslali nášmu otcovi hlas. Myslím, že keby tu s nami mohol byť, bol by potešený touto cenou. A asi by povedal niečo, na čom by ste sa zasmiali a neskôr možno aj zamysleli. Ďakujem.“ Neviem, či to bolo vhodné pre to publikum, čo sedelo v sále, ale pre divákov pred televíznymi obrazovkami možno aj áno.

Včera sme boli taktiež pozrieť Táničku vo Veľkom Záluží. „Zbláznila sa“ niekoľko dní po Tvojej smrti, ale neboj sa, nie z toho. Teraz sa má lepšie a boli sme ju pozrieť aj s Jankou a Evuškou.

Dnes idem s mamou do kostola k saleziánom práve preto, že tam má Janka spievať v zbore. Ak budeš mať čas, pozri sa na to.

Tvoja malá

Lucia

